

โรคไวรัสในพริก

โรคเส้นใบต่างประ

อาการ

เกิดอาการต้นแคระแกร็น ใบอ่อนมีขีดหรือจุดประเขียวเข้มตามเส้นใบ อาการต่างเห็นชัดบนใบอ่อน ใบที่เป็นโรคมิขนาดเล็กรูปบิดเบี้ยว เรียวยาว และลดรูปต้นที่เป็นโรคจะติดฝักน้อย ฝักพริกเล็กกว่าปกติ บางครั้งด่าง และบิดเบี้ยว โดยทั่วไปความรุนแรงของอาการจะขึ้นกับพันธุ์ อายุของพืช และระยะเวลาที่เกิดโรค อาการจะเกิดขึ้นเร็วและรุนแรงในขณะที่ยังเล็ก

การป้องกันกำจัด

1. ปลูกพืชหมุนเวียนที่ไม่ใช่พืชอาศัย
2. หมั่นตรวจดูแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นพริกเป็นโรคให้ถอนและทำลายทิ้งทันที
3. พ่นสารกำจัดเพลี้ยอ่อนในระยะกล้า สัปดาห์ละครั้ง
4. ใช้แผ่นพลาสติกคลุมแปลง

โรคใบจุดวงแหวน

อาการ

เกิดอาการวงแผลสีเหลืองซ้อนกันบนใบและผล บางครั้งเกิดอาการเนื่อเยื่อตายอย่างรุนแรงบนใบ ยอดก้านใบ และลำต้น โรคนี้น่าแพร่ระบาดโดยอาศัยเพลี้ยไฟเป็นพาหะ พบมากในฤดูแล้งและฝนทิ้งช่วงเป็นเวลานาน ไวรัสนี้สามารถโดยวิธีกลและผ่านทางเมล็ด มีพืชอาศัยหลายชนิด เช่น มะเขือเทศ พริกเขียว ถั่วลิสง

การป้องกันกำจัด

1. ฉีดพ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น ไตรอะโซฟอส หรือคาร์โบซัลแฟน หรืออะซีเฟต เมื่อพบเพลี้ยไฟเริ่มระบาด โดยเฉพาะในระยะกล้า
2. ไม่ปลูกพืชหมุนเวียนที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อ
3. ใช้วิธีเขตกรรม เช่น การเลื่อนฤดูปลูก การปรับระยะปลูกให้ถี่ขึ้น ปลูกพืชแซม กำจัดพืชอาศัยและวัชพืช ทำลายต้นที่เป็นโรค และใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค

โรคใบหงิกเหื่อง

อาการ

ใบพริกแสดงอาการใบด่างเหลืองเป็นขีดหรือหย่อมโปร่งแสงระหว่างเส้นใบ บางครั้งเส้นใบย่อย มีสีเหลืองและसानเป็นร่างแหบริเวณโคนใบ ใบโค้งงอ หงิกย่น บิดเบี้ยว ยอดเป็นกระจุก ต้นแคระแกร็น ผลด่างบิดเบี้ยว และมีขนาดเล็กผิดปกติ ถ้าเป็นพริกขาวจะแสดงอาการต่างเป็นสีขาวซีด พบระบาดรุนแรงในฤดูแล้ง โดยมีแมลงหวี่ขาวยาสูบเป็นพาหะ

การป้องกันกำจัด

1. พ่นสารฆ่าแมลงใต้ใบ เช่น อิมิดาโคลพริด หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC หรือคาร์โบซัลแฟน หรือปีโตรเลียมออยล์ โดยพ่น 2-3 ครั้ง ห่างกัน 7-10 วัน เมื่อพบแมลงหวี่ขาวระบาดมาก แต่ไม่ควรพ่นสารฆ่าแมลงชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกัน
2. ถอนต้นพริกที่เป็นโรคและกำจัดวัชพืชที่เป็นพืชอาศัยไปทำลายนอกแปลง

